

[Boeck-Hansen.]

mark, saa at det i hvert Fald ikke bliver paa Grund af Tandlægemangel, man ikke kan faa Skoletandlæger. For øvrigt vil jeg gerne tilføje, at jeg synes, Skoletandlægestitutionen er udmærket; den kan maaske bevirke, at de unge Mennesker ikke i Fremtiden behøver at ønske sig forlorne Tænder i Konfirmationsgave. De unge Mennesker paa Landet staar langt tilbage med Hensyn til Tandpleje.

Hvad Polyteknisk Læreanstalt angaar, har jeg ganske vist sagt, at man gerne skulde have Udmærkelse for at kunne komme derind, men jeg tilføjede, hvad den højtærede Undervisningsminister vist har overhørt: eller en Eksamen, der nærmede sig dertil. Nu maa jeg erkende, at det naturligvis er et Spørgsmaal, om en Karakter som 7 eller 7,1 eller 7,2 eller 7,3 nærmer sig til Udmærkelse; det kan jo godt være, at man ikke bør udtrykke sig saaledes, men det er i hvert Fald en meget stor Eksamen, og det var altsaa det, jeg syntes var uheldigt, naar jeg sammenligner med, hvad der kræves for at komme ind paa Universitetet. Men nu forstaar jeg paa den højtærede Undervisningsminister, at det i og for heller ikke er noget Krav, idet man meget godt kunde tænke sig at give dem alle Adgang, men man er blot nødt til at begrænse Adgangen af Hensyn til Pladsforholdene. Denne Begrænsning er efter min Mening beklagelig, men jeg erkender, at naar man ikke har Pladsen, er man nødt til at begrænse Adgangen. Nu har den højtærede Undervisningsminister oplyst, at man har gjort Forsøg paa at finde Udveje, og jeg vil kun meget henstille, at man saa meget som muligt fremmer Arbejdet paa den nye Læreanstalt, som man nu har haft under Arbejde i 13 Aar. Saa bliver Forholdene bedre, ligesom de er blevet bedre, efter at vi har faaet den nye Tandlægehøjskole.

Jeg giver den højtærede Undervisningsminister fuldkommen Ret i, at det kan have sine daarlige Sider, at der er saa mange Studenter, som der er her i Landet, men man kunde maaske rejse det Spørgsmaal: Hvor faar man de mange Studenter? Vi ovre i Jylland har syntes, vi fik for faa; saa maa man altsaa have faaet for mange her i København.

Jeg takker ogsaa den højtærede Undervisningsminister for Oplysningerne om den Bog, som smykker sig med Navnet „De danske Erhverv“, og navnlig er jeg taknemmelig for at høre, at der nu er truffet en Aftale mellem Statsradiofonien og Gros-serer-Societetets Komité. Dette kunde tyde

paa, at der trængtes til en Lap, og derfor kan det være, at det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansens Ros af denne Bog ikke var ligefrem paakrævet; naar man sætter Lap paa nye Bukser, er det i Almindelighed, fordi der er noget i Vejen med Bukserne. Men „Andels-Bladet“ har jo ogsaa rost Bogen. Jeg kan forstaa, at et socialdemokratisk Medlem af denne høje Forsamling roser Bogens Afsnit om Brugsforeningerne og Handelen, for det ligger nu engang til Socialdemokratiet at være glad for Koope-rationen, idet den er en god Vej til Socialisering, saa det er der ikke noget at sige til. Derimod kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen, som jeg ved er en god arbejdsvenlig Mand, kan være enig i, at Industriens Eksport omtales som en Fjer i Hatten. Det er underligt, at det ærede Medlem kan være tilfreds med en saadan Udtalelse, for Eksportindustrien beskæftiger jo Titusinder og atter Titusinder af Arbejdere, som derved faar deres gode Ud-komme. Det er altsaa ikke bare en Fugl med Fjer paa, der er ogsaa Kød paa den, og derfor skal man ikke bare opholde sig ved Fjerene, saadan som denne Bog har gjort.

Jeg skal slutte med at udtale min Glæde over, at den højtærede Indenrigsminister er enig i, at Brugsforeningerne ogsaa bør beskattes kommunalt; det er jeg i høj Grad tilfreds med. Men for hver Dag, der gaar, før det sker, maa de frie Erhverv betale for nogle Udgifter, som Brugsforeningerne nyder godt af, og derfor kunde det maaske være, at man skulde skynde sig lidt mere med dette, end man har gjort. Jeg er ikke enig i, at en saadan Beskatning absolut bør følge Statskatterne; navnlig efter de Op-lysninger, som den højtærede Finansminister er kommet med, synes jeg ikke, at der er nogen Grund til, at den slavisk følger Statskatterne; jeg føler mig overbevist om, at en saa ligevægtig og retskaffen Mand som den højtærede Indenrigsminister meget godt kunde udarbejde et selvstændigt Forslag for Kommunernes Vedkommende alene.

Endelig siger jeg den højtærede Indenrigsminister Tak for den gode Mening. Ministeren har om mig, naar han mener, at jeg ikke alene taler rent objektivt, men ogsaa undertiden taler af karsken Bælg og siger det, jeg mener er ret og rigtigt. Det gjorde jeg ogsaa forleden Dag, og jeg er glad for, at Indenrigsministeren sætter Pris derpaa.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.